

Så er der hele det, der handler om forholdet til forældrene, som socialrådgivere og andre peger på, og som jo også var et af temaerne på den konference, som Socialrådgiverforeningen afholdt i fredags. Den forskning og den viden, der er på området, tyder på, at det for børn er rigtig vigtigt at blive ved med at have en kontakt til deres biologiske familie – ikke nødvendigvis, at de skal bo hos dem, men at de har en kontakt. I det arbejde, vi har lavet i forbindelse med forældredansvarsloven, som alle partier i Folketinget står bag, har vi jo netop lagt vægt på, at det er vigtigt for børn at have en kontakt til begge forældre, selv om forældrene bliver skilt, og det skal der gøres en del for.

Jeg tror, at vi med hensyn til anbringelser også er nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at børn i stort set alle tilfælde – selv om der selvfølgelig er nogle helt grelle tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre – kan bibeholde en vigtig kontakt til de biologiske forældre, kan få at vide, at det er helt i orden, at de har en loyalitet over for både deres biologiske forældre og anbringelsesstedet, og har nogen at snakke med om de loyalitetskonflikter, de kan komme i, de tanker og følelser og den angst, de har for, om de gør den ene og den anden ked af det osv. Det tror jeg er vigtigt at vi bruger nogle flere ressourcer på. Jeg tror, det vil kunne være med til at få nogle af de her børn bedre igennem anbringelsesforløbet, at man gør noget mere både for at sikre kontakten til den biologiske familie og for at støtte børnene i den svære situation, det er at være anbragt og skulle have en tilknytning til det anbringelsessted, man er på, og samtidig til den biologiske familie. Det fungerer rigtig godt nogle steder, men andre steder gør det ikke, og vi hører indimellem hjerteskræende historier om bedsteforældre, der f.eks. ikke kan få lov til at aflevere julegaver til deres barnebarn og andet. Jeg tror altså, vi skal ind at se på, hvad man kan gøre for, at det bliver bedre, og at man også får udbredt den viden, der faktisk er om, hvor vigtigt det er, til alle dem, der har med de her børn at gøre.

Så vi er positive, men vi har også nogle ting, som vi synes er vigtige at kigge på under udvalgsarbejdet.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den brede og positive modtagelse af forslaget. Men det har jo også været gennemarbejdet i en bred kreds i fællesskab.

Det er jo et meget vanskeligt område, vi bevæger os ind på, og der har været rejst nogle enkelte spørgsmål, bl.a. af fru Marianne Jelved, som jeg synes vi skal bruge udvalgsarbejdet til at se på.

Det er rigtigt, som det blev sagt, at det her er besluttet i fællesskab, men det er også helt krystalkart, at der er en meget stærk fælles grundholdning om, at der er nogle børn – og forældre med for den sags skyld – der lever under nogle vanskelige vilkår, og at vi skal prøve at skabe så gode rammer som muligt for både at forebygge og også hjælpe, når det er gået galt. Så jeg synes, det her er en rigtig god start på en vigtig reform.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget bliver henvist til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service. (Præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar, diæter, inhabilitet m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 14:22

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Da Venstres kommunalordfører, hr. Erling Bonnesen, sidder oppe i Kommunaludvalget, har

jeg lovet at holde ordførertalen på vegne af Venstre.

Lovforslag nr. L 117 indeholder en række forbedringer på det kommunale område. Lovforslaget er i overensstemmelse med de ti principper for god decentral styring, som KL og regeringen er blevet enige om.

For det første bliver det foreslået, at kommunalbestyrelsens ansvar for det sociale område fremhæves allerede i formålsbestemmelsen i retssikkerhedslovens § 1. Fremhævelsen vil medvirke til, at borgere og myndigheder informeres om kommunalbestyrelsens ansvar, og fremlæggelsen vil samtidig fungere som både en rettesnor og inspiration for kommunalbestyrelsen.

For det andet foreslår lovforslaget en ophævelse af forbuddet mod, at den samlede kommunalbestyrelse ikke må behandle sager om hjælp til enkeltpersoner. Ophævelsen vil løfte det politiske ledelsesansvar og vil give kommunalbestyrelsen bedre mulighed for at udøve sit overordnede ansvar for det sociale område. Det er jo klart, at personsager naturligvis skal behandles bag lukkede døre, ligesom de almindelige regler om tavshedspligt også stadig vil være gældende.

For det tredje præciserer L 117, at reglerne om kommunalbestyrelsens praksisundersøgelser præciseres. Med præciseringen bliver det gjort klart, at Ankestyrelsen og de sociale nævn kan forlange en tilbagemelding om kommunalbestyrelsens behandling af en praksisundersøgelse på et kommunalbestyrelsesmøde, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til, og fastsætte en frist for tilbagemeldingen.

For det fjerde foreslår lovforslaget også, at det skal præciseres, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre frister for sagsbehandlingen på de enkelte områder. Det er den enkelte kommunalbestyrelses ret og pligt at fastsætte og prioritere kommunens serviceniveau med hensyn til sagsbehandlingstiderne. Borgerne skal vide, hvilket serviceniveau de kan forvente.

Ud over disse forslag, der præciserer kommunalbestyrelsens ansvar, indeholder lovforslaget også et forslag om ret til at fraskrive sig diæter i klageråd og ældreråd samt et forslag om at målrette habilitetsreglerne. Muligheden for at fraskrive sig diæter forhindrer, at et medlem kan lide et samlet økonomisk tab, fordi indtægterne for diæter påvirker størrelsen af medlemmets sociale ydelser. Inhabilitetsreglerne målrettes, så

medlemmer af Ankestyrelsen og de sociale nævn ikke kan deltage i sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen. På den baggrund kan Venstre støtte forslaget.

KL 14:24

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lene Hansen som ordfører.

KL 14:25

(Ordfører)

Lene Hansen (S):

Socialdemokraterne kan gå ind for de ændringer af retssikkerhedsloven på det sociale område, som velfærdsministeren lægger op til i L 117. Vi finder det naturligt, at kommunalbestyrelsens ansvar for at varetage opgaverne på det sociale område understreges, og vi støtter de præciseringer, der nævnes i forslaget.

Som noget nyt forslås det, at det skal være muligt for medlemmer af ældreråd og klageråd at fraskrive sig retten til diæter. Siden 2007 har kommunalbestyrelsen ydet diæter m.v. til medlemmer af ældre- og klagerådene. Disse diæter er man forpligtet til at modtage, og det har i nogle tilfælde haft den uheldige virkning, at indtægten herfra har påvirket størrelsen af de sociale ydelser, som medlemmet i øvrigt modtager, således at man samlet set har kunnet lide et økonomisk tab. Derfor er det meget naturligt, at der nu indføres en regel om ret til at fraskrive sig diæterne, således at der ikke længere eksisterer økonomiske barrierer for kommunens ældre til at deltage i ældre- og klagerådsarbejdet. Samme mulighed indføres for handicaprådene ved en ændring af retssikkerhedsbekendtgørelsen. Dog bør vi efter vores mening drøfte i udvalgsarbejdet, om reglerne om diæter m.v. bør have et samlet servicetjek.

Vi hilser også den meget rimelige og borgervenlige lovændring velkommen, der siger, at personlig og praktisk hjælp til døende borgere i lighed med plejevederlag ydes af plejekommunen mod refusion af hjemkommunen. Som det er i dag, vil det nuværende regelsæt kunne medføre forsinkelser med hensyn til at sikre optimale betingelser for plejen af døende. Den nye regel forenkler tingene både for den døende og de pårørende, og det støtter vi varmt.

Det eneste, vi er lidt forbeholdne over for i dette lovforslag, der jo indeholder mange elementer, er den del, der åbner op for, at behandling af personsager på det sociale område fremover skal være tilladt for den samlede kommunalbestyrelse. Som reglerne er i dag, kan kom-

municipalbestyrelsen ikke behandle sager om hjælp til enkeltpersoner. De sager skal behandles i et lukket udvalg, typisk socialudvalget. Vi er dog enige med ministeren i, at der herved sker en indskrænkning af kommunalbestyrelsens ledelsesansvar. Derfor afviser vi heller ikke at ophæve forbuddet mod at behandle sager om hjælp til enkeltpersoner i kommunalbestyrelsen, idet der jo kræves tavshedspligt, og hvis der er personfølsomme oplysninger i sagen, skal disse sager behandles på et lukket møde. Desuden gælder fortsat den regel, at man ikke kan regne med at få en sådan sag realitetsbehandlet, selv om man har brugt sin initiativret til at få sagen bragt op i kommunalbestyrelsen.

For dog at markere, at vi er usikre på virkningen af at ophæve forbuddet, vil vi foreslå i udvalgsarbejdet, at vi diskuterer behovet for at få tilføjet en dato for en revision af loven, så eventuelle u hensigtsmæssigheder hurtigt kan stoppes. Men samlet set finder vi lovændringerne relevante og rimelige.

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag, som er blevet fremsat af velfærdsministeren, er nok ikke noget af det, der skaber mest strid og diskussion her i Folketinget, for det er jo sådan set nogle ret rimelige ting, der lægges op til at skulle ske.

Lad mig som det første punkt med hensyn til forslaget indhold, som har at gøre med, hvad kommunalbestyrelsens ansvar inden for det sociale område egentlig er osv., nævne, at det selvfølgelig er klart, at det ansvar bliver fremhævet, hvor det skal være fremhævet, og at vi naturligvis også får en klar præcisering af, hvordan det skal være. Og der vil jeg da gerne sige, at der i nogle af de høringsvar, vi har fået, bl.a. fra KL, selvfølgelig er nogle ting, som vi skal stille nogle spørgsmål til under udvalgsarbejdet. Men generelt er det klart til den gode side med de her præciseringer om, hvordan kommunalbestyrelsens rolle skal formidles, også specielt i de sager, hvor det er personsager på det sociale område.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er så med hensyn til inhabilitet. Der er det jo sådan, at det nu med de ændringer, der sker, målrettes, således at også ansatte inden for det offentlige, som har interesse i at stille sig til rådighed for arbejde

i sociale nævn og Ankestyrelse osv., lige så vel som alle mulige andre kan komme i betragtning til de tillidsposter, der bliver, men at man selvfølgelig sikrer, at de ikke får en dobbeltrolle, ved at de så kan sidde og bedømme i sager og vurdere i den kommune eller i den region, hvor de selv eventuelt er ansat. Så der ligger selvfølgelig en klar præcisering af det og en sidestilling af offentligt ansatte med en større bredde, end der er i dag.

Det tredje punkt, som jeg måske nok synes er det mest væsentlige, og som vi også skal kigge lidt ekstra på, er det med hensyn til, at det i dag er sådan, at man risikerer at blive trukket i sine sociale ydelser, hvis man har været så letsindig at stille sig til rådighed for arbejde i kommunale klageråd eller ældrerådsarbejde. Vi har tidligere haft diskussionen om, at man ikke måtte give dem, der var udpeget, kørepenge for at køre hen til rådhuset og deltage i de møder, som de nu var indkaldt til, og der har vi, så vidt jeg ved, fået en ændring af det.

Men der er noget, som jeg synes er lidt skævt ved det her. Selvfølgelig er det, som står i det her forslag, til det bedre, men hvorfor ikke gøre det endnu bedre? For mange af de mennesker, som stiller sig til rådighed for at arbejde i de her klageråd, ældreråd osv., gør det jo mere af lyst og interesse end for vindings skyld rent økonomisk – det er jo ikke sådan, at man bliver overbævet, fordi man stiller sig til rådighed for at sidde i et ældreråd – og der synes jeg jo, at vi måske egentlig i stedet for skulle prøve at lave et forslag, som gik ud på, at man ikke blev modregnet, frem for, som det er her, at man eksempelvis skal fraskrive sig retten til at få en diæt på lige fod med de andre i et ældreråd. Jeg synes jo, det virker lidt underligt, hvis man måske har et ældreråd med syv medlemmer, at de to af dem skal sidde der ganske kvit og frit, gratis, og stille sig til rådighed, og at andre måske kan få 400 kr. i mødediæt for at deltage. Der synes jeg altså, at vi skal prøve at kigge på, om vi ikke kan sikre, at der bliver ens regler for alle dem, uanset deres sociale baggrund og deres alder og alt muligt andet, altså at de får den samme rettighed til at få en såkaldt mødediæt for at møde frem til de her møder, som der er. Nogle steder har vi – ved jeg – set, at det har været et problem for mange af dem, som eksempelvis sidder der fra handicaporganisationerne, fordi de måske typisk er lidt yngre, men jo stadig væk har et handicap og derfor er tilknyttet ud fra den baggrund.

Så jeg synes, vi skal prøve at kigge på det, og det vil jeg selvfølgelig anbefale i udvalgsarbejdet. Jeg vil også anbefale ministeren at prøve at kigge på, om man ikke kan få sidestillet det her område. Det er økonomisk set en meget lav udgift, som vi taler om, i og med at det ikke er så forfærdelig mange møder, og at det ikke er så forfærdelig mange mennesker, som er kommet i klemme i den her situation.

Men med de ord vil vi fra Dansk Folkepartis side gerne rose velfærdsministerens lovforslag om de her tre forskellige initiativer. Vi kan støtte forslaget, men vi ser det gerne blive endnu bedre.

Kl. 14:33

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

SF kan tilslutte sig det meste af forslaget, men vi er afgørende uenige i bestemmelsen om at opheve forbuddet mod, at kommunalbestyrelsen kan behandle personsager på det sociale område.

Lovforslaget indeholder forskellige ændringer, der skal understrege og understøtte kommunalbestyrelsens ansvar for behandlingen af sager på det sociale område. Når man læser lovforslaget, kan man få det indtryk, at kommunalbestyrelserne i dag ikke viser ansvarlighed, og det synes jeg i allerhøjeste grad de gør.

Bestemmelsen om at fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar i formålsbestemmelsen synes vi er lidt overflødig, men vi skal nok lade være med at opponere mod den. Men omvendt kommer den bestemmelse jo næppe til at betyde noget i praksis. Her er det værd at bemærke, at KL i sit høringssvar anbefaler, at lige netop den bestemmelse udgår, og SF er enig heri.

Jeg vil henlede opmærksomheden på en bemærkning fra Danske Ældregeråd, som man selv betegner som polemisk, nemlig at kommunalbestyrelserne skal have bedre mulighed for at leve op til deres ansvar, dels gennem økonomiske aftaler med regeringen, dels gennem mindre politisk indblanding og regulering af den kommunale opgavevaretagelse fra centralt hold. SF finder ikke udtalelsen polemisk, men yderst relevant.

SF er konstant kritisk over for tendenser, hvor regeringen overvælter centrale regler, flere op-

gaver og mere ansvar på kommunerne uden at sikre den nødvendige finansiering. Vi bemærker dog, at ifølge det konkrete forslag, L 117, bliver der ikke i væsentligt omfang tale om nye opgaver, og selv om kommunalbestyrelsens ansvar nævnes eksplicit, får det ikke nogen reel betydning.

Et andet element i lovforslaget er ophævelse af forbuddet mod, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område. Det vil SF gerne advare imod. Vi mener faktisk, at en af pointerne i kommunalreformen var, at nu skulle kommunalbestyrelserne til at arbejde mere overordnet og professionelt, koncentrere sig om strategisk ledelse og udvikling af kommunerne, udvikle nye politiske styreform, fastsætte mål og rammer for politikker, økonomi, service osv. Meningen var, at der skulle gøres op med det, vi kaldte sognerådspolitik og enkeltsagsbehandling, og derfor kan det jo undre, at man nu træder et skridt tilbage.

SF deler Børne- og Kulturchefforeningens bekymring for, at forslaget kan flytte politisk fokus fra mål og kvalitet til konkret enkeltsagsbehandling, som hører fortiden til. SF deler også Retspolitisk Forenings kritiske bemærkninger og bekymringer, og vi vil under udvalgsarbejdet arbejde for, at denne bestemmelse udgår af lovforslaget. Det vil nok være en forudsætning for, at vi kan støtte forslaget som helhed.

Præciseringen af kommunalbestyrelsens pligt til at fastsætte frister for sagsbehandlingen på forskellige områder kan man undre sig over. Vi tror jo på, at de nye, større kommuner har styr på en helt elementær borgerservice, men vi er naturligvis enige i, at borgerne har krav på at få klar besked om tidsforløb m.v.

De sidste to elementer i lovforslaget kan vi gå helt ind for. Vi finder det relevant at lovgive om muligheden for, at medlemmer af kommunale ældegeråd og ikkekommunalbestyrelsesmedlemmer af kommunale klageråd kan fraskrive sig modtagelsen af diæter for arbejde i rådene. Det er både rimeligt og fornuftigt.

Endelig målrettes inhabilitetsreglerne for medlemmer af sociale nævn og Ankestyrelsen, så et medlem af et socialt nævn eller Ankestyrelsen ikke kan deltage i sager, der vedrører den kommune, hvor den pågældende er ansat eller medlem af kommunalbestyrelsen. Det kan vi jo kun være enige i, og man kan måske undre sig over, hvorfor reglerne ikke er blevet ændret for længe siden.

Vi går til udvalgsarbejdet med de bemærkninger, jeg her har knyttet til lovforslaget, og ser frem til, at der måske kan opnås enighed.

Kl. 14:38

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at vente et øjeblik. Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu har vi jo lige behandlet L 116 om kontinuitet i anbringelserne, hvor det er kommunalbestyrelsen, der skal fastsætte hjemgivelsesperioderne, så vi ikke får afbrudte anbringelser. Det er jo et lovforslag, som SF støtter, men forudsætningen for, at det her kan lade sig gøre, og dermed for den satspuljeaftale og den del af »Barnets Reform«, som SF er en del af, er jo også, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at behandle enkeltsager, altså det, der nu står i L 117. Når jeg nu hører, at SF siger, at de vil stemme imod L 117, hvis det her ikke bliver ændret, synes jeg ikke, at det hænger sammen, for så kan SF heller ikke være en del af »Barnets Reform« og anbringelsesområdet og de bestemmelser, der ligger i L 116. Derfor vil jeg bare gerne have præciseret, om det virkelig kan passe, at SF dermed heller ikke kan støtte L 116.

Kl. 14:39

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Flemming Bonne (SF):

Jeg håber jo, at vi under udvalgsarbejdet er i stand til at finde en løsning, så det hele kommer til at gå op i en højere enhed. Men umiddelbart må jeg jo fastholde, at det er et tilbageskridt, at man i kommunalbestyrelserne nu skal til at enkeltsagsbehandle på det sociale område. Vi har i dag en konstruktion med et særligt børn og unge-udvalg, hvortil der er knyttet juridiske eksperter, hvor der er psykologer osv., og derfor er det lidt vigtigt for os, at vi får klarlagt kompetencerne imellem børn og unge-udvalget og det, som en kommunalbestyrelse i givet fald kan blande sig i.

Kl. 14:40

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er jo et meget relevant punkt i kontinuitet i anbringelsen, som jeg kan forstå også ligger SF meget på sinde, at der ikke bliver hjemgivet på et ufuldstændigt grundlag. Der er hele forud-

sætningen for, at det ikke sker, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte en minimumsperiode for hjemgivelsen. Og hvis kommunalbestyrelsen skal kunne det og vi dermed skal kunne gennemføre L 116, som jeg kan forstå at SF støtter, så er ændringerne i L 117 jo en forudsætning for det, og derfor undrer det mig meget, at SF ligesom siger, at det kan give anledning til, at man stemmer imod. Derfor ville jeg bare høre, om det virkelig kunne være rigtigt.

Kl. 14:41

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:41

Flemming Bonne (SF):

Det kan være rigtigt, hvis ikke vi finder den rigtige balance imellem de her lovforslag. Det værste skræksscenario, man kan se for sig, er jo, at i stedet for at kommunalbestyrelserne nu begynder at udvikle deres kommuner og blive lidt mere professionelle i deres bestyrelsesarbejde, skal de nu til at kaste sig over enkeltsagsbehandlinger i kommunalbestyrelsen, mange gange i meget følsomme sager. Det synes jeg ville være meget uheldigt, og derfor kræver det her en grundig behandling i udvalget.

Kl. 14:41

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Mit spørgsmål ligger lidt i tråd med fru Ellen Trane Nørbys spørgsmål, som blev rejst, fordi SF tilsyneladende synes, at de ikke kan støtte de ændrede regler, der går ud på, at man kan tage enkeltsager, personsager, op i kommunalbestyrelserne rundtomkring i de forskellige kommuner.

Det er jo sådan, at vi har kommunalt selvstyre, og mange gange bliver man af bl.a. SF kritiseret for, at man har regeltyranni, og at man bestemmer, hvad kommunen må og ikke må. Her er der faktisk et forslag, som går ind og siger, at man fjerner et forbud i kommunen, som drejer sig om, hvordan man skal udføre opgavevaretagelsen inden for det sociale område, og så laver man det til en »kan«-bestemmelse. Det betyder altså, at det er byrådet selv og borgmesteren selv og udvalgene selv, der vurderer, hvornår noget har en sådan karakter, at det er nødvendigt at bidrage ved at sende det hele i kommunalbestyrelsen.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Er ordføreren ikke med på, at det jo vil være ganske få sager, hvor det overhovedet vil komme på tale, men at det sådan set bare er for at give en større fleksibilitet, også til gavn for den enkelte, som måske har en social sag kørende, og som ønsker åbenhed om sin egen sag?

Kl. 14:43

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Flemming Bonne (SF):

Nej, jeg er slet ikke overbevist om, at det her kun kommer til at ske i meget få sager, for her åbner man altså op for, at et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem kan begære sociale personsager forelagt i byrådet – godt nok på lukkede møder. Men jeg synes i virkeligheden, når vi tænker retssikkerhed osv., at der er tale om et tilbage-skridt, og jeg kan ikke se, at det har noget som helst med kommunalt selvstyre at gøre, at man begynder at – undskyld udtrykket – måske fikle lidt med folks retssikkerhed.

Kl. 14:43

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Men er ordføreren ikke enig med mig i, at det er en lov, som i dag indeholder et forbud over for kommunerne, og at man faktisk fjerner et forbud i kommunerne og indfører en »kan«-bestemmelse, som gør, at kommunerne og de enkelte lokalt valgte byrådsmedlemmer og andre selv kan vurdere, hvad der er ret og rimeligt. Og der må jeg altså indrømme, at jeg ikke tror, at det vil betyde en lang række personsager i kommunalbestyrelserne. Der er ikke nogen lokalpolitikere, der vil sætte deres egen moral og etik over sådanne sager. Jeg tror faktisk på, at det vil være helt omvendt.

Men det vil jo faktisk i nogle tilfælde være til gavn for den enkelte, som står i en social tvist, og som ønsker at få sat fokus på den – godt nok på et lukket møde, sådan som hr. Flemming Bonne sagde. Men stadig væk er det nogle sager, hvor vi faktisk kan se, at det vil være til fordel for de folk, som har en social sag kørende. Men det vil være meget, meget få tilfælde.

Kl. 14:44

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 14:44

Flemming Bonne (SF):

Jeg er ikke overbevist om, at det kun vil blive i meget få tilfælde, og som jeg var inde på for lidt siden, giver det her altså også hvert enkelt kommunalbestyrelsesmedlem en ret til at begære personsager, enkeltsager forelagt til afgørelse i byrådet, og det vil være uheldigt.

Kl. 14:45

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Vivi Kier.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som flere ordførere har været inde på, indeholder det her lovforslag mange små elementer, og jeg vil prøve at kommentere nogle af dem.

Først er der en præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar – dvs. en understregning af det ansvar, der allerede er gældende på det sociale område. Her er der tale om en præcisering af, at politiske målsætninger skal være styrende for den indsats, kommunerne gør, og det er også det, der ligger i kommuneaftalen for 2009.

Fremover gøres det med det her lovforslag også muligt, at den samlede kommunalbestyrelse kan behandle personsager på det sociale område. Det finder vi er et væsentligt element, og naturligvis skal det ske for lukkede døre og med den tavshedspligt, der nu engang følger af at være valgt til en kommunalbestyrelse.

Så præciseres det, at kommunerne har ansvaret for at fastlægge og overholde sagsbehandlingsfrister på det sociale område. Det er et både væsentligt og vigtigt emne i forhold til den enkelte borger, der så mere tydeligt kan se, hvad man kan forvente af den kommune, man bor i.

Vi gør det jo så også muligt nu at frasige sig diæter som medlem af klageråd og ælde- rådsråd. I 2007 indførte vi diæterne efter et stærkt ønske, og det har så vist sig, at der er nogle ganske få af disse borgere, som ikke har lyst til at modtage de diæter, da det rammer nogle af de andre offentlige ydelser, de får. Derfor gør vi det nu muligt, at man kan frasige sig diæterne, men at man til enhver tid har ret til dem.

Som det sidste målrettes habilitetsreglerne, og det betyder, at medlemmer af Ankestyrelsen og de sociale nævn ikke kan deltage i sager vedrørende den kommune, de enten er ansat i, eller som de er valgt til kommunalbestyrelsen i, men samtidig kan de sagtens deltage i sager vedrørende andre kommuner.

Alt i alt synes vi, at det her lovforslag er et godt lovforslag, og vi kan tilslutte os det.

Kl. 14:47

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan også tilslutte sig forslaget. Som andre ordførere tidligere har sagt, drejer det sig jo om en del konsekvenspræciseringer af forhold, som har været bragt op i Socialudvalget. Vi er indstillet på at stemme for forslaget, og vi har faktisk ikke rigtig nogen spørgsmål eller bemærkninger til det, for det er – som jeg i hvert fald ser det – stof, som jeg er blevet præsenteret for i andre sammenhænge, men der kan selvfølgelig komme noget frem i udvalgsbehandlingen, som vi må se på.

Vedrørende spørgsmålet om at behandle sociale sager vil jeg sige, at jeg tror, det er vigtigt at se til, at kommunalbestyrelserne ændrer deres måde at arbejde på efter kommunalreformen og også bør gøre det efter min opfattelse. Derfor mener jeg, at det kan være en udmærket ting at bruge kommunalbestyrelsen i den type sager, som vi netop behandlede i L 116 om hjemtagelse af børn, der er anbragt uden for hjemmet.

Vedrørende at fraskrive sig muligheden for diæter for arbejde i nogle råd vil jeg sige, at vi har haft deputationer i Socialudvalget. Det er godt nok et stykke tid siden, men de beklagede sig over de vilkår, som de var kommet under, fordi de var tvunget til at modtage diæterne. Jeg synes da godt nok, at man kan give den her valgmulighed for de mennesker, der påtager sig et frivilligt arbejde. Det er et forslag, de selv har bragt med sig.

Endelig synes jeg også, at det giver dem større fleksibilitet og bedre arbejdsmuligheder at ændre i habilitetsreglerne, således at inhabilitetsregler målrettes på en ganske bestemt måde, så man kan arbejde inden for sociale nævn i kommuner og i Ankestyrelsen, hvor man ikke selv er ansat eller valgt som medlem af kommunalbestyrelsen. Jeg tror, man kan lære meget af at have den mulighed, så det synes jeg er en rigtig god idé.

Som helhed: Ja, vi kan støtte forslaget.

Kl. 14:49

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo et af de her forslag, der indeholder mange, mange forskellige ting; nogle forskellige præciseringer på forskellige områder, som jo lader til at være fornuftige nok, så det kan vi selvfølgelig også støtte.

Det her med diæterne, som andre har været inde på, nemlig at folk skulle miste penge på at lave et stykke arbejde og indgå i demokratiet, har jo virket fuldstændig barokt, så selvfølgelig støtter vi også det, og så kan man jo undre sig lidt over, at tingene efterhånden er så rigide. Men det synes vi lyder som en fornuftig ting.

Men så er der det her, som andre ordførere også har været inde på, med at tage sociale sager op i kommunalbestyrelsen. Jeg er meget enig i de indvendinger, som Retspolitisk Forening kommer med i deres hørings svar, og jeg mener, det er dybt problematisk, hvis man forestiller sig, at man politisk skal sidde og diskutere og behandle nogle dybt personlige sager, altså sagsbehandle dem.

Jeg kan sagtens forestille mig situationer, hvor en borger er ved at få bevilget en hjælp til et større beløb, og at der så måske er nogle andre, der synes, at det her er lidt for meget og går til et byrådsmedlem og prøver at sige, at den her sag må altså drøftes nærmere. Så bliver den drøftet i kommunalbestyrelsen med det resultat, at der går meget, meget længere tid, før borgeren får den hjælp, der egentlig er behov for. Jeg tror ikke, det er noget, der vil ske tit, men jeg tror, det kan forekomme, og det synes jeg ikke er særlig godt. Jeg synes, det er retssikkerhedsmæssigt dybt betænkeligt.

Jeg forstår sagtens behovet for, at politikere kan gå ind og diskutere mere principielt, hvad det er for nogle retningslinjer, der skal være gældende i de forskellige typer af sager. Man kan bede om at få nogle sager i anonymiseret form for at se, hvordan den måde er, som man egentlig arbejder på. Man kan gå ind som enkeltperson og se nærmere på nogle ting. Men det at sige at man skal have ret til generelt at bringe sociale sager op i kommunalbestyrelsen mener jeg er dybt betænkeligt, og derfor håber jeg, at ministeren vil være med til, at vi får delt lovforslaget, så det kan komme til at ligge for sig selv.

Nu kunne jeg forstå på nogle af ordførerne, at det skulle være en del af det, der var aftalt i forbindelse med Barnets Reform i det lovforslag om kontinuitet i anbringelsen, vi behandlede

Kl. 14:49

før, så det hører måske mere hjemme der, eller at man får præciseret, hvad det egentlig er, der er aftalt i den forligskreds – hvad var det egentlig, tankegangen var? – og måske får ændret det i det her lovforslag, så det ikke er det, som mange af os er bange for, nemlig at man her, som det i hvert fald ser ud, åbner for, at alle de sager, hvor folk virkelig har behov for hjælp, dybt personlige sager med masser af personfølsomme oplysninger osv., skal op og diskuteres i kommunalbestyrelsen, for det kan vi ikke stemme for.

Kl. 14:52

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 14:52

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den, synes jeg, meget velvillige modtagelse af forslaget.

Jeg ser det i høj grad også som en understregning af kommunalbestyrelsernes betydning og af det råderum, vi har, og som vi meget gerne fortsat skal have. Jeg mener, det kan være et bidrag, at vi ophæver det forbud, der er. Det er jo netop, som det også blevet sagt af nogle ordførere, et forbud der bliver ophævet. Jeg er helt med på, at vi i udvalget ser nærmere på nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst, især fra SF's side, og måske også på dem fra Enhedslisten, for det kan godt være, at nogle af de bekymringer, der er, vil vise sig at blive gjort til skamme.

Jeg kom i tanke om noget, der måske kunne være et eksempel: Vi ved, at der er nogle meget dyre enkeltsager ude i kommunerne, og der kan det så være en bekymring, at der ikke vil være den samme sociale forståelse i kommunalbestyrelsen som helhed som i socialudvalget eller i børne- og ungeudvalget, som også blev nævnt. Det ser ud til, at der kan være en sammenhæng mellem nogle af de meget dyre enkeltsager, der er, og så det, at der har været nogle alvorlige fødselsskader. Et af de initiativer, vi, satspuljepartierne, har taget, er at få det familieambulatorium, der ligger i Hvidovre, som netop hjælper gravide med misbrugsproblemer, der får meget alvorligt skadede børn, udbredt. Der er jo fantastiske resultater, hvor man for meget få penge

kan forebygge meget alvorlige skader senere i livet.

Hvis der nu havde været en større viden om det – eller ligesom et større politisk ønske om og forståelse for – at vi skulle have afdækket, hvad der er årsagen til nogle af de meget tunge enkeltsager, vi får, så kunne vi måske have fået den indsats noget før, f.eks. i forhold til fødselsskader. Altså, det er måske misvisende at sige dyre enkeltsager, for det er jo nogle mennesker, der har det helt forfærdeligt.

Det er jo noget, som det tidligere medlem af Folketinget, fru Kirsten Lee, i mange år prøvede at skabe opmærksomhed om, uden at det rigtig lykkedes. Jeg håber, hun bliver bekendt med, at der er sket et skridt i den retning.

Altså, det er nogle af de der sammenhænge, jeg håber, det ville kunne bruges til, men jeg er helt med på, at vi ser nærmere på det i udvalget.

Kl. 14:54

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget bliver henvist til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:54

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. februar 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 14:55).